

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1869

Vita Auctore Anonymo Æquali[a].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70595](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70595)

sectors
M. S.

A impotes insania liberati sex. Ex his illud potissimum scitu dignum duxi, nempe quod modo e Compendio vidimus, quodque infra num. 47 dando conforme est. Conclamati et animam agentes ex morbo recreati nonnulli statim post invocata Virginitatis opem, seni circiter. Prægnantes ad pariendum adjunctæ totidem. Unius miraculum, quæ est ejus admirabilitas, tacere religio est, narratoque miraculo quod ordine undecimum est, subjungit: Quid alia sexcenta commemorem? Conjuges duodecimum jam annum dissidentes, mutuoque conspectu fugitando longissime divulsi, a mariti patre concepto voto, repente conciliantur. Lac in mammis, jam per aliquot dies extinctum, nutrix, eadem ope accersita, recuperat. Variis morbis afflicti terribidè presentissimas Divæ suppetias experti sunt. Adductoque miraculo infra postremo loco exhibitò, quod anno 1462 Biographus, miraculorum vero collector anno 1472 contigisse asserit, lucubrationi suæ coronidem imponit in hunc modum: Prodigiorum agmen claudet cœlitus cohibitum incendium. Veruntamen, cum haud modica Biographum inter et miraculorum Collectorem, uterque enim miraculum hoc exhibet, occurrat discrepantia, et illud hic proponere visum fuit, præmonito tamen Lectore, annum, quo miraculum hoc contigit, perperam verosimilius (antea enim habebatur 1456) in apographo nostro fuisse mutatum, ita ergo illud, quod apud miraculorum Collectorem ordine est trigesimum, Biographus proponit.

illustrata fuit:

67 Anno 1454 Augusto mense, paulo ante mediam noctem in S. Genesii vico magnam ædium partem flamma, incertum unde oborta, populari cœpit: crepantis cymbali tinnitu excitati omnes incolæ, prosiliunt lectulis; attoniti spectaculo, et imminentis in sua etiam tecta pestis contagia reformidantes, consilii nihil explicabant: vehemens noctua omni remedio potentius malum longe lateque spargebat. Jam obvia quæque depastus vapor Goffredi Girini religiosi sacerdotis domui celerimum exitum intentabat; aderat quidem alius sacerdos nomine Stephanus, ambo stupefacti malis, cladis suæ spectatores adstant: donec admoniti Viennensem illam tot miraculis claram Virginem sibi patronam adsciscere, vovere ambo, Goffredus, se pia peregrinatione Beatæ Reliquias aditurum, Stephanus, missurum se in donarium perexiguum (ut erat illorum temporum locorumque in assiduis bellorum direptionibus tenuitas) pecuniæ summam, scilicet tres solidos cum triente, seu denarios quadraginta, duos grossos vocat manuscriptus Codex. Placuit Philippæ promissum. Continuo posuere Austri, et excitatus Boreas flammæ globos ad pagi partes ædificiis vacuas retorsit, et incendii vis tamquam affusa aqua resedit; si quid aura distulit, innoxio casu lapsus est, ut torres, in villæ cujusdam axiculis operatæ tectum impulsis, nullo potuerint esse nocumento. Hæc ille idem Goffredus Viennam profectus, ut se peregrinatione confecta, socium munusculo exsolutò, voto liberaret, dato jurejurando coram Viennensibus aliquot civibus asseveravit.

estant et in
illius honorem
Antiphona et
Oratio,

68 Conjiciet hinc fortasse non nemo, plura quam quæ infra numero quinquaginta septem exhibentur, Biographo præluxisse miracula, nec multum ipse reluctor; id enim Biographi verba modo relata luculenter satis innuunt, idque ea, quæ num. 60 vidimus, conficere nata sunt; ut hæc porro se habeant, frequentibus B. Philippam coruscasse miraculis, hinc plus quam satis fit manifestum, ac dignissimam eam fuisse, cui ab

ipso fere obitus tempore honores ecclesiastici rite exhiberentur. Modo paucis etiam de Antiphona, cujus num. 57 meminimus, agendum; ita hæc in MS. nostro habet:

AD VIRGINEM PHILIPPAM.

Ave gemma castitatis,
Flos et decus puellarum;
Ave splendor nobilium.
Philippa Viennensium,
Urbis almæ fortitudo,
Sors et propugnaculum,
Tu quæ comes es Virginum,
Regis summi sponsa Christi,
Sume preces servulorum,
Tela frange adversantium,
Pestis tolle virus,
Et da salutis solatium.

Ora pro nobis Beata Virgo Philippa,
Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

ORATIO.

Deus, qui filios Israël cruce signatos ab exterminio Angelico quondam liberasti, exaudi nos quæsumus in angustiis et miseris positos, et interveniente Beata Philippa Virgine tua civitatem atque dioccesim istam Viennensem, regni que totius Galliæ ambitum et a morbo epidemiæ et a mortifera peste corporis et animæ eruere dignare. Per Christum.

69 Num vero Antiphona hæc hymnive talis sit, ut publice in Officio ecclesiastico, quo Beatam hanc Viennæ aut alibi gaudere non reperi hactenus, cantetur, num vero quis pro privato suo in B. Philippam affectu hymnum hunc antiphonamve adornarit, dicendo non sum; cum nemo, uti nec ipsemet miraculorum collector ea de re verbum faciat, meve inscium instruat. Nec minus in obscuro est, quo qualive cultus genere Virgo hæc hisce posterioribus temporibus gaudeat, aut gravisa fuerit: clathros istos ferreos, quibus sepulchrum B. Philippæ fuerat cinctum, suo tempore Lievræus (adi num. 59) scripsit non amplius existisse, eosdem quidem a senioribus confratribus, seu divi Mauritiî cathedralisque Viennensis templi canonicis idem asserit fuisse visos, cumque Lievræana lucubratio, ut publica luce digna, anno 1623 fuerit approbata, clathri ii, sæculo decimo sexto jam adulto vel senescente, casu mihi ignoto haud improbabiler conjici possunt fuisse ablati; honores tamen de quibus num. 60 egimus, etiamnum continuari suo tempore, is, qui nobis miracula descripsit, annotavit aut in autographo notatum, ut num. proxime citato est videre, adject. His plura de B. Philippa non inveni, et proin huic Commentario finem impono.

num autem in
ecclesia publi-
ce cantetur,
unde eruum,
non habeo.

VITA

AUCTORE ANONYMO ÆQUALI [a].

Ex Ms. a P. Chiffletio Societatis
Jesu presbytero submisso.

Nata est Philippa in Bois b, in arce cui Changuyaco c nomen juxta Crosetum d Forisiensis tractus oppidum, qua Palissam e iter: claro ex utrisque parentibus satu; nam pater Joannes de Campotemilano

B. Philippa
in Bois nas-
citur, defuncto
patre matris
unius curæ
relinquitur,
seduloque edu-
catur, ac viz
b
c
d
e

A Campotemilano *f*, mater Joanna de Verniaco *g* natalium splendorem *h* Christiana virtute nobilitaverant. Ille secundum filiae ortum paucis diebus extinguitur; hæc tollendam eam, atque domestica disciplina educandam cum suscepisset, facile teneros mores veræ pietatis rudimento imbuat. Inter cæteras religiose matronæ dotes eluxisse fertur præcipuus adversus Deiparam cultus, quam variis corporis afflictationibus, precibus et ad ejus Aniciense signum *i* frequenti peregrinatione et ejusmodi venerationis genere studebat demereri. Neque obstat ei imposita totius Changyacensis basilicæ administrandæ provincia, quam incorrupta fide obit, quo minus caram sobolem magnis heroicæ virtutis incrementis ad perfectæ sanctimonie laudem informaret. Respondit culturæ seges: Philippam recti honestique amor sic incendit, ut cum annis pariter probitas adolesceret, et indies confirmaretur. Vix emenso pueritiæ flexu (quæ fuit supra ætatem indolis maturitas) in maternæ procurationis ac muneris partem cooptata omnibus sese probavit, materna cura ac preceptis nusquam destituta.

B pueritiæ annis egressa cum matre Changyacensis castri, pietati miræ addicta curam gerit, adultor efficta cum viginti annis servare decrevisset, vario

2 Jam tum in ea singularis rerum divinarum sensus. Familiaribus munis perfuncta se in sacellum abdebat, quo posset a turba secretior celestium mysteriorum commentationi tranquillius inservire. Unde si quando æqualium puellarum nobilium invitatu prodiret, ut eas suavitate vocis, quam percipite moderabatur, oblectaret, tantisper obsecuta, confestim occupationum gravitatem et multitudinem causata, ad labores domesticos aut divini colloquii quietem boni otii parcissima, se recipiebat. Nihil ei jucundius quam de Deo et hominum sempiterna salute sermonibus interresse; hinc fiebat, ut de Christiana re concionem, quantum licebat, nullam inauditam abire sineret: divina re obeunda, Christoque in Eucharistiæ latebris adorando nunquam explebatur. His artibus munitam pudicitiam impurissimus Virginum hostis non dubitavit attentare. Ingenua Philippæ comitas, morum suavitas, virginea modestia, magnum insitæ venustatis ornamentum, stirpis denique claritudo, procorum turbam concivit. Ne consanguineis quidem et affinis magnopere nuptiæ improbabantur. Unam Virginem, utpote quæ jam in æterni Sponsi manus convenisset *h* mortalis thalami pœnitebat. Enimvero adolescentes ejus nuptias ambientes repulsa acris inflammabat. Ausi etiam nonnulli intermerato pudori moliri insidias, precibus oblatisque ingentibus donis eum oppugnare, et quando blanditiis nihil moveretur, gravibus minis Virgunculam terrere conari: illa interim cœlesti ope imploranda sperandaque cacodæmonum fraudes elusit.

C a dæmone ne castimonie hostibus tentatur, aut illæsa præservatur.

3 Vehementissima impressio ea fuit, cum mulier *l* specie probitatis impuram mentem obtegens, et cum ea non levi necessitudinis et amicitie fœdere conjuncta, cum virginei floris hostibus, ad expugnandam Virginem, flagitiosi consilii societatem iniiit: quibus eam laqueis Christus expedit, voluntariis doloribus corpus assidue vexantem, et sacrorum mysteriorum cogitationi perpetuo intentam. Multum quoque profuit illa, cujus erat egregium specimen vultus oculorumque modestia, et diligens in loquendo, si opus esset, cautio: cæteris temporibus altissimum silentium, et inertie turpisque otii, quo plerumque generosæ puellæ marcent, odium accerrimum. Tum vero, cum se votis exclusæ cernerent fœda libidinis mancipia, amore in furorem verso, maledictis et obtreccionibus ejus extinctionem omni contentione adorta, etiam præsentia audientique virulentæ probra *m* ingerebant: illa bene sibi conscia, et contumelias sprevit, et de

se pessime meritos inimicos ne minimo quidem iracundiæ argumento læsit. Hactenus quamvis ex audito certis tamen auctoribus comperta locuti sumus, quæ fuerit Philippæ usque ad vigesimum ætatis annum educatio atque virtus. Reliquorum triginta, quibus sancta civitas Vienna *n* tantarum virtutum ingenti quasi theatro sitarum spectatrix fuit, historiam eo scribam lubentius, quod ea dicturus sim, quæ et egomet oculis hausi *o*, et quam plurimis aliis sunt notissima, quos illa juxta atque me benevolentia sua, familiari colloquio et frequenti apud Deum patrocinio dignata est.

4 Bolorum *p* finibus egressa, nata viginti annos, Viennam Allobrogum accersita est, ut illustri loco matronæ dominæ Castellane *q* in nobilium puellarum comitatu famularem operam præstaret: quod jam in eodem ministerio fratris *r* ejus uxor Margareta *s* nomine versaretur, quodque alias Philippæ parens Joannes de Champs le Milan *t* in fratris domine du Chastel Joannis de Norry *u*, qui tum ad Viennensis ecclesiæ gubernacula sedebat, domestica familia liberales operas locatas habuisset. Commodum civitatem sanctam inviserat, cum in sacra concione exquisitiorem corporis cultum exagitari audivit tamquam superbiæ fomitem, et ingrati Deo alieni amoris illecebram: adhuc comitum suarum more nitorem atque elegantiam studuerat in vestitu; ut sensit a divini verbi præcone culpam, continuo, quidquid erat lepidioris ornatus, abjecit, tenui modestoque cultu contenta. Non erit abs re hoc loco illud commemorare, id eam in cæteris omnibus facitare solitam, ut virorum probitate doctrinaque præstantium, præsertim quibus animus purgandum regendumque crederat, præceptis esset obsequentissima. Unum aliquem *x* de clero præclare novi Sanctæ Virgini perfamiliarem, quem illa sæpenumero rogavit, ut, si quid in se justæ reprehensionis obnoxium notasset, significare ne gravaretur.

5 Simul venustiore comptum asperrata est, cæteras itidem oblectationes et nugatorias aulicæ vitæ sibi delicias interdixit: dumque, ut fit, sub cœnam expectatur, ut inferantur dapes, et id spatium a basilicanis inepta confabulatione, mutæ irrisionis ludicio, et interdum protervis salibus, fallendæ famis gratia, consumitur; dum a cibo solutioribus jocis indulgetur, in episcopalem ædiculam *y*, item ut olim in Changyacensem, concedere instituit, exercitandæ in summi boni contemplatione menti, usque adeo ignaviam exosa, ut ad mensam accumbenti, nihil videretur longius, quam ut ad opus aliquod elaborandum, aut divina animo volvenda revolaret. Ad laxandas miserorum angustias mirifice propensam fuisse, ex eo quivis intelligat, quod inopes omnes, imprimis ære alieno implicitis, aut qui morbo, senectute, corporis vitio, victum sibi parare prohibebantur, singulari miserationis sensu excipiebant ad se confugientes, solabatur allocutione, cibo et potione recreatos ad heram deducebat, ut ejus ope archipræsuli fratri commendarentur. Publicas custodias invisibat, ut eis aliquid opis imperficeret, ægrotos item et puerperas, genium sæpe defraudans, et de demenso suo comparcens aliquid, quod egenis erogaret: quos ultro ubique vestigabat, in ptochotrophis *z* et nosocomiis *aa* frequentissima, earum potissimum miseratione movebatur, quos omni ope aliena videbat esse destitutos.

6 Romam solemnibus proficiscens, assidui mæroris materiam invenit, stratis ad viam et spiritum passim efflantibus religiosorum peregrinatorum quamplurimis. Quid ei tunc animi fuit in reditu, cum una muliere comitata (reliquis ad curanda corpora

ACCURSE ANOTHO.

D

o

Viginti annis nata Viennam, ut dominæ Castellane famuletur, adit, vestium pompam deserit,

p

q

r

s

t

u

E

x

ac cæteras aulicæ vitæ delicias spernit: miseriam varie sustulit,

y

F

z aa

ac Romam solemnibus proficiscens, indeque regressus isdem compatitur, et Viennæ succurrit,

pora

AUCTORE
ANONYMO.

pora in diversoria dilabentibus) ad ædiculam orationis causa se contulit, quod et alias in itinere solemne habuit, ut quamvis ex imbre madida et algore horrens, quotidianum precum pensum exsolveret. Ibi tum forte jacentem mendicum et animam agentem nocte omissa reficiendarum cibo virium memoria, solari et omni subsidio levare institit, usque dum urgente comitatu ab opere pio ægre avelleretur. Decumbentibus ex morbo in xenone *bb* dapes propriis manibus parare, et apponere, cum vilibus mulierculis, quas eadem inopum cura ptochiorum *cc* ministerio addixerat, palam versari, colloqui, obire templa, ergastula, pauperum tuguriola non satis habens, etiam absentium egestate sollicita Franciscanis monialibus *dd* parthenonis Aniciensis corrogatam a Delphinatibus matronis stipem missitabat.

divinus contemplationi vacat, ac numerosas in templo preces fundit.

7 His omnibus haudquaquam defessa, sexcentis tanto gravius laborum onus Sponsi causa tolerandum optabat offerri; porro cum se actioni dedisset satis, de moderatorum sententia ad fruendam divinæ contemplationis quietem paululum se negotiorum turbæ subduxit. E lectulo, quem subjecto assere duraverat, et in quo vestibus semper obvolutum corpusculum ad breve spatium sternebat, placide erepens, in templum se ante lucem presentabat, ut canentium clericorum variis variarum horarum psalmis, deinde compluribus sacrificiis ad multum diei interesset: utroque interim genu nixa Virgini Deiparæ, Spiritui Sancto, Crucis et cruciatum Christi honori dicatos psalmos et preces, septuplicem Davidis penitentis hymnum, piis item manibus sublevandis descriptum, et viginti Lectionibus intertextum psalterium *ee* aliqua non pauca decurrebat fere citra ullum internæ suavitatis (quod ipsa apud viros pios non semel quæstæ est) gustum atque solatium: ac si quo die in eo munere quæpiam a Deo concederetur animi jucunditas, tum sibi velut ingenis molestiarum pondus abjecisse videbatur.

in opere diligens, variisque virtutibus

8 Post bene longos cum superis congressus domum reversa, paucis horis de operæ diurnæ penso plus multo effectum dabat, quam aliæ puellæ multitis, quod ejus illustris hera fœminis quibusdam solita erat affirmare. Acerbitatum et laborum eximie patiens, honoris unius erat intolerantissima: in bonis malisque rebus æquabili semper vultus dignitate et comitate: oculis humi assidue dejectis, quos inter sacram meditationem uno eodemque loco defixos nusquam dimovebat. Fortunas omnes fratri concessit, neque ullo ejus rogatu potuit unquam adduci, ut iis denuo potiretur: tenuissime victitabat, demandæ carnis studiosissima: jam adulta et nubilis Deo virginitatem *ff* voto consecravit. Utroque parente orbata Inculentum dynastam *gg*, eam ad nuptias cum aliquo ineundas hortantem, et sponte magnum pecuniæ numerum de suo dicentem doti, constantissime aspernata est. Neminem unquam dicto, facto, exemplo læsit; nec tamen ita blanda, ut non perhumane adolescentum quorundam petulantiam, et ore in Deum sacrilegos, aut jurejurando temere abutentes, tametsi potentiores homines verbis castigaret. Materno exemplo ad loca religione inclita Aniciensis Virginitatis celeberrimam effigiem *hh*, S. Claudii *ii* incorruptas exuvias aliquoties veneratione peregrinationem suscepit.

effulgens, Vienna peste infecta, in Domino obdormivi.

9 Ejus in parentes pietatis illud extat exemplum. Cum adolescentula in Changyacensi castello penuariæ cellæ curatrix esset, rogata a quodam e famulis, ut ei ex arundinibus, quarum in quodam cubiculo, cujus clavim asservabat, magna vis erat,

unam donaret, morem gessit: conclave reserantem opprimat mater, cunctatur studiosè, quid rerum gerat; summa in genitricem observantia puellam ita consternavit, ut responso aspergeret vanitatem: sed deprehensa in mendacio, colaphis ab irata parente acerbe objurgata, numquam exinde dolorem posuit, ex dissimulate veritatis et exacerbate matris noxa contractum. Avolavit ad Sponsi beatos amplexus anno 1451 Idibus Octobris, quinquaginta circiter annos nata, quamvis ex vivida lineamentorum temperatura quivis longe natu minorem pronuntiasset. Grassata in plebe lues *kk* mortalium numero S. Virginitatem eripuit, ut adderet immortalibus. Corpus exanime illustris S. Mauritii clerus infra sui templi claustrum terræ infodit.

ANNOTATA.

a De Vita scriptore plura observavi in Commentario prævio § 1.

b De his actum est in Commentario prævio § 11.

c In margine Vernacule Changy. Ad prædicti Comment. num. 12.

d Vulgo Croset, ut ad marginem additur; ast hic mendum esse, et loco *z* scribendum *z*, vero opinati sumus similis Commentarii num. 15.

e Oppidulum non incelebre in Borbonensi tractu quingue leucis Varenna, novem vero Molinis dissitum, quod fluvius Besbria perluit. Vide Dictionaria Corneilii et Baudrandi.

f De Philippæ patre vide num. 16. In apographo nostro ad marginem additur: de Champemilan al. de Champemilan, cumque promiscue auctores de Campo Milano scribant, eo pariter vocabulo et nos usi sumus.

g Vernacule de Vernay. Plura, quæ ad eam spectant, videsis num. 17.

h De nobili ipsius genere consule Commentarium prævium numm. 18 et 19.

i Ad § 14 num. 50, et plura vide apud Jacobum Branche (a).

k Hæc latius explicata habes § III num. 29 et sequentibus, diximusque ibidem, eam servandæ castitatis sibi legem imposuisse intra id, quod a decimoquinto ad usque vigesimum ætatis annum defluxit, tempus; et quamvis ipsummet annum haud valeamus assignare, hunc quidem a decimoquinto haud multo, arbitrati sumus, removendum.

l Quæ qualisve ea mulier fuerit, tacente biographo, frustra divinaverò; ea tamen B. Philippæ cohabitasse innuitur, ac eidem amicitie vinculo fuisse conjuncta assertitur.

m Horum specimen unum, num. 34.

n Notior ea verba est, quam ut illius pluribus meminisse debeam.

o Synchronus ergo est biographus, et Beatæ Virgini familiaris extitit. Redi ad annotata lit. a.

p Ad supra lit. b.

q Quæ ad hanc illiusque sororem dominam de l'Espinae spectant, discussa habes § III.

r De fratre, quem nonnisi suppresso nomine biographus commemorat, infra iterato agit, eademque Philippum bonorum suorum transcripsisse notat dominium, quod ut ipsa reassumeret, induci a nemine potuit.

s Hæc eidem familie Castellane adscripta de cætero mihi fere ignota est, nec de ea specialia referuntur; allaboravit tamen et ipsa, ut B. Philippa fortunas suas reciperet, eamque instante

(a) Saints d'Auvergne, p. 1.

A *prandio, ut cibum caperet, crebro (adi num. 51) admonuit, uti Compendium Vitæ Gallicum habet. † Redi ad Annotata lit. f.*

u *Præfuit præsul hic ecclesiæ Viennensi testibus Sammarthanis fratribus (a) usque ad annum 1438, quo Bisuntinensis archiepiscopus creatus, ante solemnem ingressum Giaci obiit: interfuit et is, ut iidem asserunt, Conciliis Pisano anno 1409 ac Constantiensi ab anno 1415 celebratis. Ast rectius Maupertuyus, qui non archipræsulem Joannem de Norry, verum hujus decessorem Joannem de Nante utriusque Concilio, in quibus præter hæc verba, Joannes Viennensis (b) ac Joannes episcopus Viennensis, (c) nihil habetur, interfuisse annotat, quod et Sammarthanorum testimonio roboratur; ii enim dum Parisiensium præsulum Catalogum exhibent, (d) sequentia scribunt: Joannes de Nant, iv (vide ibidem illius cœnotaphium) ex illustri Gente de Nanto in Burgundia comitatu oriundus, renuntiatur antistes die festo S. Dionysii ix Oct. 1423, quod constat ex veteri Diario manuscripto historiæ Francor. in quo vocatur Viennensis. Liquet igitur præsulē hunc utrique synodo ante annum 1423 celebratā, non vero hujus successorem interfuisse. Obiter hic adverte Martyrologii MS. num. 1 cit. errorem; præsulē enim hunc anno 1451, cum ultra annum 1438 in vivis haud fuerit, etiamnum superstitem facit.*

x *Quis ille fuerit, divinare non lubet.*
y *Beatam nostram cæles inhabitasse archiepiscopales et sup. num. 42 observavimus; verum cum archipræsulis mors B. Philippæ obitum diu præcesserit, ubinam illa et hera defuncto præsule domicilium habuerunt? Intactum id biographus, Compendium, aliique prætereunt, nec aliunde id eruunt; attamen heram dominam Castellanam alias Viennæ a morte fratris incoluisse cæles, suspicor, eique Beatam ad extremum usque diem, quem certo Viennæ obiit, adfuisse autumo.*

z *Pauperum, mendicorumve receptaculis.*
aa *Id est, valetudinariis.*
bb *Id est, peregrinorum diversorio.*
cc *Idem quod ptochotropium. Vide Annotata ad lit. z.*

dd *Verosimilius Ordinis S. Claræ, quas primo loco alias inter monialium congregationes Corneilius enumerat.*

ee *De hocce viginti Lectionibus intertexto psalterio vide Comment. præv. § iv num. 47.*

ff *Vide Annotata lit. k.*
gg *Quis ille fuerit mihi incertum.*

hh *Redi ad Annotata lit. i.*
ii *Vide dicta num. 50.*

kk *Ad marginem additur: Epidemia seu morbus popularis. Ea, quæ latius huc spectant, habes § v. numm. 56 et 57.*

clesiæ antiquitus editum. Ex. MS.
D. Joannis Le Lièvre.

AUCTORE
ANONYMO.

Illa S. Spiritus gratia irrorante, quæ simul convocatis in die Pentecostes Apostolis claritatem infudit, atque in illis mirabiliter refulsit, in hoc quæ gesta sunt hemispherio, ut Christi sequutoribus liqueant, firmiterque fomite meliori virtus illa, sine qua hominem salvari fides nostra non patitur, stylo sub breviori concessio hujus laudandæ, ut facta sinunt, Virginis Philippæ Vitam, partim demonstrando miracula, ut pie creditur, per eam demonstrata, non tacebo. Illa igitur sub ducatu de Borbonio b imo de Changy prope Crozetum c, quod est in comitatu Forensi d a domo nobili de Champ de Milan ortum trahens, ætatis quadraginta e vel circiter annorum nobili Annæ de Nory f dominæ de Castro fideliter serviendo, habitus fatuæ mundanizationis portans, in hanc Viennemensem applicuit civitatem, patre reverendissimo Joanne de Nory g ejusdem Annæ fratre in hac Viennæ sede sanctissima E præsulante. Quæ Virgo voluntarie ad supernam citata dotem dictos habitus dereliquit, nondum ipsius magistræ servitium renuendo, quinimo, quæ non inventa est otiosa, obsequiis divinæ propaginis non defuit, eodem in statu certo temporis spatii exinde sequuto eidem ipsi magistræ fuit percunctata. Quæ post solitariam (quamvis inter populares viveret) vitam ducere conaretur, divinum ecclesiæ servitium sub honorandissimo contactu sæpissime reiterando, et semel in anno generaliter a tempore ejusdem notitiæ (ut a suis confessoribus elicitur) pura et integra confessione fatebatur: viaticum recordans humiliter assumendum reiterationibus properatis visitavit.

O quantis vicibus incorruptæ Christi Matris amore saucia Anicium h, cœnobio SS. Antonii i, et Claudii k visitare non desinens, Romam quam pie ac devote hilari vultu, pede concusso in anno Jubileitatis perrexit. Numquam se devotioni l corpore ipsius cordulis alligato, illa seu cuncta peragens concordiam discordantibus, tractans infirmos hospitalium cum servitio visitando, consolando desolatos, de bonis sibi collatis pauperibus distribuendo, F cuncta misericordiæ opera assidue adimplebat. Et quæcumque celebrarentur in Sancta Viennensi ecclesia ab hora matutinali usque ad Completorium inclusive, ac prædicantium verba aptissime insequeus, non solum ibi vel locis circumvicinis, sed etiam Lugduni ad audiendum eos diligenter cum affectu currebat. Vexavit m in jejuniis et diversarum generibus abstinentiarum, interiori vita frui conabatur. Mores suos vultu gratabili ad quæque divina aptavit. Demum de anno Dominicæ Incarnationis MCCCCLi in mense Octobri die xv morbo epidemiæ detenta ætatis quinquaginta annorum vel circa, quamvis alimentis roborata spiritualibus tota junior appareret, suos felices in Domino dies clausit, extremas ante fores cœnaculi B. Mariæ de Capellis infra claustrum B. Mauritii per dominos dictæ ecclesiæ deportata, honorifice extitit tumultata, quæ cum devote expostularetur, quæ sequuntur, miracula edidit.

PRÆLUDIUM

MIRACULORUM

VIRGINIS PHILIPPÆ.

a quodam presbytero a Viennensis ec-

(a) Gall. Christ. Antiq., t. I, p. 808.—(b) Labbe, t. XI, Conc. col.

2217.—(c) T. XII, col. 1480.—(d) Gall. Christ. Antiq., t. I, p. 457.

ANNOTATA